

Hoge commissaris te Djakarta (Hirschfeld) aan minister van Uniezaken en Overzeese Rijksdelen (Van Maarseveen), 12 maart 1950

Voor Van Maarseveen, mede voor Drees. Referte Minuor 137.

Tijdens mijn onderhoud op 11 dezer met Hatta heb ik ook uitvoerig gesproken over de arrestaties van Nederlanders en over de noodzaak, dat wij in dergelijke gevallen niet alleen inlichtingen moeten krijgen, doch bovendien gelegenheid moeten hebben de arrestanten door een functionaris van het HC te laten bezoeken. Ik heb Hatta duidelijk gezegd, dat aanhoudende weigering alleen maar naar buiten de indruk zou kunnen doen ontstaan dat in Indonesië toestanden heersen als achter het IJzeren Gordijn en dat de situatie met Hongarije en Tsjecho-Slovakije zou worden vergeleken. Hatta verklaarde het geheel met mij eens te zijn. Hij zou, waar de Sultan deze kwestie behandeld had, deze kwestie op korte termijn weer opnemen en mij binnen enige dagen zijn definitieve beslissing laten weten. Ik heb hem over enige concrete gevallen gesproken en hoop, dat mijn stap enige indruk op hem heeft gemaakt. Ik heb deze zaak tot mijn spijt enige tijd moeten laten rusten, mede omdat de sensationele vlucht van Westerling mij in mijn besprekingen op dat gebied even handicapte.